Свиня пропхалась у садок;
Усюди треба їй, ледачій,
Усунуть свій зажерливий роток,
Бо сказано — Свиня і робить по-свинячи;
В багні куйовдилась, ще й на квітник прийшла
Між квітами пориться;
А посередині Трандафиль там цвіла,
Хороша, повна — любо подивиться.
Свиня до неї тиць — і кинулась назад,-
Знайшла понура клад —
Обиду превелику:
Трандафиль поколола пику.
— Такую погань держать у садку,-
Промовила Свиня,— та ще й на квітнику!
Що з того, що пахтить, коли у пику коле? —
Похрюкала і побрела у поле.

Так ясна правда для брехні,
Як та Трандафиль для Свині,
І перекір, і закарлючка;
Хороший чоловік усім
І друг, і побратим,
Поганому ж — колючка.
1892-1893.